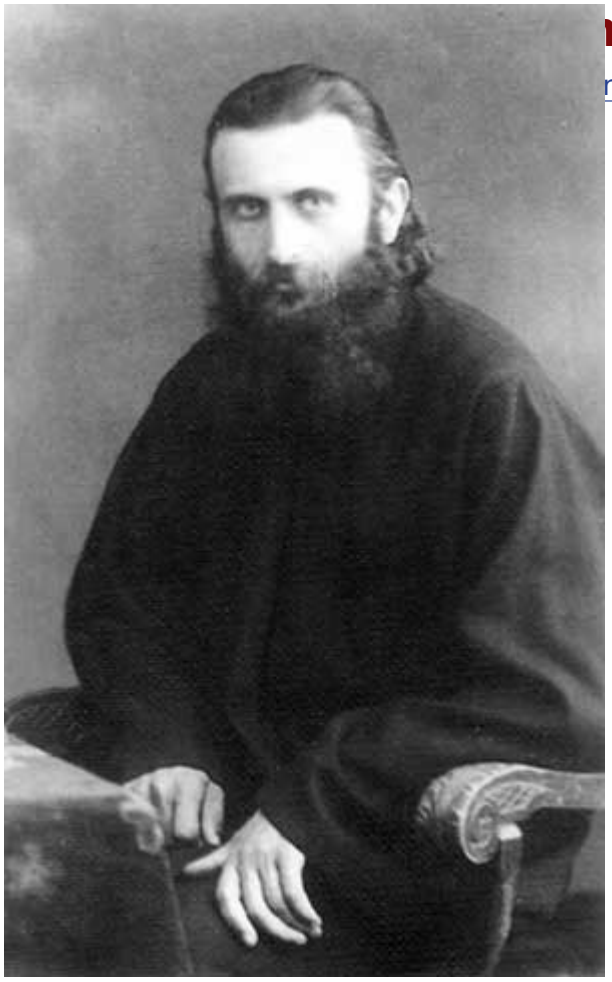
7 Φεβρουαρίου 2010

Părintele Arsenie Boca – Evanghelia Judecăţii
n)

nesc / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Συναξαριακές

Evanghelia, adică Vestea cea bună, cuprinde şi Judecata. Este desigur o zi înfricoşată, o zi a urgiei lui Dumnezeu, dar cu toate acestea este o zi dorită de creştinătate: ziua adeveririi nădejdilor noastre ultime.

Dar, ca să vorbim despre judecata lui Dumnezeu cu omul, e bine să lămurim, pe cât cu putinţă, şi în scurt, câteva din nedumeririle omului despre Dumnezeu.

Omul stă la îndoială despre existenţa lui Dumnezeu, pentru mai multe motive, dintre care pomenim pe acestea:

1. Că nu-L vede (deşi crede într-o mulţime de lucruri pe care nu le-a văzut, dar se sprijină pe cuvântul altora, pe care-i crede). Răspundem că Dumnezeu poate fi văzut, dar trebuie împlinită o condiţie: trebuie „inima curată” din cele nouă fericiri.

2. Stă omul la îndoială pentru că nu vede imediat răsplata lui Dumnezeu, atât

pentru bine cât şi pentru rău. Cu alte cuvinte omul vede nedreptatea şi se sminteşte despre existenţa lui Dumnezeu, care o îngăduie, pentru că are o răbdare mai mare ca a noastră, aşteptând întoarcerea.

Zăbovim puţin asupra acestei nedumeriri, cu lămuririle următoare: Dacă Dumnezeu ar răsplăti răul întotdeauna şi numaidecât, ar însemna că e un Dumnezeu fricos dinspre libertatea omului şi întinderea răului, sau că Dumnezeu ar mai avea pe cineva împotrivă, cam tot aşa de tare, şi s-ar teme de întinderea stăpânirii sale.

Apoi, Dumnezeu nu răsplăteşte întotdeauna şi numaidecât nici binele, pentru că atunci oamenii ar face binele nu din dragoste şi libertate, ci din interes. O atare răsplătire ar coborî şi pe Dumnezeu şi fapta bună. Dar, din când în când Dumnezeu răsplăteşte imediat şi binele şi răul, deşi numai în parte, ca cei răi să se teamă şi să ştie că este o judecată, care îi ajunge. De asemenea se vede din când în când şi răsplătirea imediată a binelui, ca dragostea oamenilor de Dumnezeu să nu scadă.

3. Oamenii mai stau la îndoială despre existenţa lui Dumnezeu pentru că e necuprins cu mintea, aşa cum cuprindem ştiinţa sau altă îndeletnicire. Cu alte cuvinte, ca s-o spunem de-a dreptul: Dumnezeu nu poate fi dovedit cu mintea nici că există, nici că nu există. – O bucată de fier rece, (περισσότερα…)